

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Scurtu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Scurtu împotriva executorului judecătoresc Nicolae Gușan cu privire la obligarea dezmințirii informației și compensarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Scurtu și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 30 aprilie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2014, Ion Scurtu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Nicolae Gușan cu privire la obligarea dezmințirii informației și compensarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin scrisoarea nr. 163s-480/13 din 02 septembrie 2013, executorul judecătoresc Nicolae Gușan a expediat la locul său de muncă, Primăria mun. Bălți, procesele-verbale nr. S/N MAI101 442792 din 24 mai 2011 și MAI101 607563 din 22 ianuarie 2012, emise de SPR Bălți, prin care a fost dispusă încasarea amenzilor de la debitorul Ion Scurtu în sumă de 200 lei și 800 lei, precum și încheierile 163s-477/13 și 163s-480/13 din 29 august 2013 de încasare a cheltuielilor de executare în sumă de 314 lei și 414 lei de la debitorul Ion Scurtu în beneficiul statului și respectiv a executorului judecătoresc.

Despre faptul primirii scrisorii menționate de către Primăria mun. Bălți a fost înștiințat de către colegii de serviciu la 05 septembrie 2013 și această situație i-a creat incomodități și situații de explicare față de conducere.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 11 octombrie 2013 au fost anulate încheierile executorului judecătoresc Nicolae Gușan cu nr. 163s-477/13 și nr. 163s-480/13 din 29 august 2013.

Menționează că la 25 septembrie 2013 în baza încheierilor menționate au fost efectuate rețineri din salariu conform ordinului de plată nr. 1551 din 25

septembrie 2013 în sumă de 314 lei și conform ordinului de plată nr. 1550 din 25 septembrie 2013 în sumă de 414 lei, astfel cheltuielile de executare au fost achitate, necîtînd la aceasta executorul judecătoresc Nicolae Gușan a dispus reținerea lunară cîte 25% în contul stingerii amenzii în sumă de 200 lei și 800 lei și cîte 25% în contul stingerii cheltuielilor de executare 414 lei și 314 lei.

Afirmă că în rezultatul acțiunilor ilegale ale executorului judecătoresc Nicolae Gușan a suportat suferințe psihice și morale, fiindu-i cauzate prejudicii sănătății.

Solicită reclamantul prin cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a cerințelor din 30 aprilie 2014 (f.d. 37) dezmințirea informației despre neachitarea de către dînsul a amenzilor stabilite de SPR Bălți în procesele-verbale S/NMAI101 442792 din 25 mai 2011 și MAI101 607563 din 22 ianuarie 2012 și încasarea de la executorul judecătoresc Nicolae Gușan a sumei de 1507,9 lei cu titlu de prejudiciu material și 1500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 30 aprilie 2014 acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasat de la executorul judecătoresc Nicolae Gușan în beneficiul lui Ion Scurtu suma de 728 lei cu titlu de prejudiciu material și 656 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Ion Scurtu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 03 noiembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Ion Scurtu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri privind obligarea executorului judecătoresc Nicolae Gușan de a dezminți faptul neachitării amenzilor printr-o scrisoare oficială, încasarea de la executorul judecătoresc Nicolae Gușan a prejudiciului material în sumă de 1895,4 lei și a prejudiciului moral în mărime de 15000 lei.

În motivarea recursului, a indicat că la emiterea hotărârilor judecătorești atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii, au încălcat normele de drept material și normele de drept procedural.

Consideră recurentul că aprecierile instanței de apel sunt subiective și invocate în mod unilateral în folosul executorului judecătoresc fără examinare obiectivă și multiaspectuală obiectului litigiului deoarece s-a prezentat în biroul executorului judecătoresc la prima chemare. În aceeași zi a fost informat executorul judecătoresc despre achitarea amenzilor, ulterior prin adresările în scris către banca de Economii mun. Bălți a primit contra plată răspuns prin care Banca a confirmat faptul achitării plăților conform proceselor verbale S/N MAI101 442792 din 24 mai 2011 și MAI 101 607563 din 22 ianuarie 2012. Copiile bonurilor de plată care personal le-a expediat executorului judecătoresc are dreptul de a verifica gratis în instituțiile bancare operațiunile efectuate la conturile bancare ale debitorului.

Mai mult executorul judecătoresc intentînd procedura de executare urma să-l informeze personal și să acorde timp de 15 zile de executare benevolă, iar

executorul judecătoresc Nicolae Gușan a expediat direct încheierile pentru reținere forțată de la locul de muncă, adică din salariul său.

Instanțele de judecată, fără a lua în considerație încheierea Judecătoriei Bălți din 11 octombrie 2013, în motivarea hotărârilor, au indicat că acțiunile executorului judecătoresc sunt întemeiate și au respins pretențiile sale. Or, aceste afirmații vin în contradicție cu art. 123 CPC, conform căruia, circumstanțele și faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer de a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Scurtu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ion Scurtu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Ion Scurtu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski